

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 4

Erkendelse

Hvilken erkendelse er du kommet til i dit eget liv? Paulus var kommet til den grundlæggende erkendelse: ”Thi jeg ved, at i mig, det vil sige: i mit kød, bor der intet godt; thi viljen har jeg vel, men at udføre det gode formår jeg ikke;...” Rom. 7:18. Tænk over hvilken altomfattende og værdifuld erkendelse han udtrykker her.

Personlig er jeg også i den sidste tid kommet til dette gradvist. Det er på en måde en kolossal smertefuld erkendelse, men også, hvis jeg vender mit sind til Jesus, en mægtig indgang til et helt nyt liv med ham, borte fra lovens stræb og forbandelse.

Det som gør det så vanskelig at komme til denne grundlæggende erkendelse og sandhed er, at jeg har så vanskelig ved helt at tro på det fuldbragte værk i Jesus Kristus og ønsker ved min dygtighed, at lægge noget til Guds fuldkomne værk. Men denne menneskelige ”dygtighed” må Gud knuse for at jeg kan blive et ægte og brugbart redskab for ham.

I min menneskelige iver og nidkærhed bestemmer jeg mig for mangt og meget, men Gud lader det falde i grus for mig, selv om mine hensigter er ædle. Jeg siger måske ved

mig selv; ”nu må jeg virkelig tage mig sammen, nu må det virkelig blive en ende på dette og hint i mit liv”, - og ud af denne fornyet kraftanstrengelse, som ganske givet ender i endnu et nederlag, kommer jeg et skridt nærmere denne dyrebare og nødvendige erkendelse, som Paulus udtrykker den. Dette er vejen for alle, som vil give sit liv, sit alt, til Jesus for at leve med ham.

Profeten Esajas udtrykker forunderlige ord om Gud, hans væsen og tilholdssted. Læs engang: ”thi så siger den højt ophøjede, som troner evigt, hvis navn er ”Hellig”: I højhed og hellighed bor jeg, hos den knuste, i ånden bøjede for at kalde de bøjedes ånd og de knustes hjerte til live.” Es. 57:15. Er det sådan du ser dig selv; knust og bøjet? Læg mærke til at ånden skrives med lille å. Det er din og min, det er menneskets ånd der tales om. Ja, - hos mennesker i en sådan tilstand er det, at Herren, hvis navn er ”Hellig” bor.

Har du tænkt over at det er hos alle med denne ånd, hans længsel står til! Åh, om det dog kunne blive åbenbaret for vore øjne, for os som er kommet til denne erkendelse i praksis: ”...i mig, det er i mit kød, bor der intet godt;...!”

Derfor skal du vide, at det går den rette vej med dig, når du mærker at dit liv lægges i grus, selvom du af hele hjertet ønsker at gøre det rette. Det er Guds ufattelige vej med dig, for at få dig omskabt til et brugbart redskab for ham.

Hør hvilken trøst profeten kommer med: ”Thi evigt går jeg ikke i rette, evindeligt vredes jeg ej; så vansmægted ånden for mit ansigt, sjæle, som jeg har skabt.” Vers 16. For en forunderlig og vis herre vi har med gøre, - for en kærlighed og omsorg!

Nu sker det bedste der kan ske. Du og jeg dør bort fra alt hvor eget stræb og vort liv bliver skjult med Kristus i Gud. Kol. 3:3. Gud selv har bragt os til vort nulpunkt, hvor vi opgav os selv og fra nu er Kristus vort liv, vor kraft og styrke. Hvilken forskel! Nu har han, hvis navn er ”Hellig” fået kaldt vort knuste hjerte til live. Men det er ikke det hjerte der blev knust, han har kaldt til live. Nej, - det er forvandlet hjerte, hvis tillid kun er hos Herren, - hvis håb kun er Jesus. Stenhjertet har han taget ud og så har han givet et kød-hjerte (Esek. 36:26), som brænder af genkærlighed, som gerne går i døden for sin frelser. Lovet og priset være Gud for en sådan gennemgribende og total forvandling!

Kære bror og søster, lad ham få lov at gøre denne nødvendige gerning; at lægge dit liv i ruiner. Giv ikke op under arbejdet, for da går du glip af et evigt liv og en evig salighed. Hold ud og du skal få livets krone.

Aron Schytt
KØBENHAVN

Træng dig ind med magt!

”Hjælp mig Gud, til at få mer tro på sejr.” Har du hørt en sådan bøn før? Eller: ”Hjælp mig Gud, til at få en større del af din kærlighed.”

Vi har måske nok formuleret os sådan alle sammen, men fra i dag af kan vi tage en langt mere effektiv måde at bede på i brug; ”Fyld mig Gud, med en levende tro på sejr!”

Mærker vi ikke straks forskel fra første sætning? Gud vil fylde al vor trang i herlighed.

Begrænsningerne ligger ikke hos ham, de ligger i vor vantrø. ”Jag al vantrø ud af mit hjerte!”

Så længe du fortsætter at bede i al forsigtighed og beskedenhed til Gud, vil du også modtage i al beskedenhed

Når du ser at du er hjælpeløs afhængig af ham, bliver det slut med at bede om, at han må slippe til i ”større grad” eller ”mer” i dit liv. Da bliver det: ”Udøs din kærlighed i mit hjerte, gode Gud!”

”Lad din vilje ske på alle områder i mit liv, straks og med glæde!” (som den gør i himmelen.)

Sådan bøn forpligter mer end ”hjælp mig til at blive mer lydig” og ”hjælp mig til at vise godhed i større grad”.

Sådan bøn åbner dit hjerte, så Guds skabende kraft kan komme i dit hjerte. ”Gør under i mit hjerte, gode Gud!”

Du som ikke er født på ny, vil opdage, at der fødes et liv der inde, som bryder sig frem. Ja, sådanne sande og oprigtige skrig bærer allerede tegn på en ny fødsel.

”Men den tid kommer, ja, er allerede inde, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen i ånd og sandhed; thi det er sådanne tilbeder, Faderen søger. Gud er ånd, og de, som tilbeder ham, bør tilbede i ånd og sandhed.” Joh. 4:23-24.

Da Jesus var her på jorden som Menneskesøn, bar han bønner og påkaldelser frem med stærke råb og tårer til ham, som havde magt til at frelse ham fra døden.

Det er liv eller død det gælder! Bliver den sandhed levende for os, så bliver vore bønner derefter.

Forskellen kan med et enkelt eksempel illustreres med disse to måder at bede på: ”Kan du

hjælpe mig at dække bordet?" og "Hjælp! Jeg drukner! Hjælp!"

Mange gange begrænser vi vore bønner til Gud til at gælde "borddækning"...

Der er et vældig behov for unge mænd og kvinder, som vil trænge sig ind i Guds rige med magt.

Rejs op en mængde ungdom som ikke er fornøjet med form og skik, men som har en levende tro på at Gud skal gøre under i deres egne og de andres hjerter, så der kan vokse en herlig menighed frem uden plet eller rynke!

Conrad Myrland
STAVANGER

Dyrebare sjæl hold ud!

"Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, bamhjertighedens Fader og al trøsts Gud, som trøster os under al vor trængsel, så vi kan trøste dem, der er stedt i alle hånde trængsler, med den trøst, hvormed vi selv trøstes af Gud!" 2. Kor. 1:3-4.

I flere år gik jeg som en nedbøjet og slagen kristen. Nedbøjet på grund af mine syndige lyster, som jeg alt for ofte faldt i.

Mine fald, ja, blot syndige tanker som jeg ikke kunne forhindre i at strejfe mit hode, gjorde mig mismodig. Hver gang jeg faldt blev jeg slået af min samvittighed og jeg bad Gud om tilgivelse for min synd, ja, med mange tårer bad jeg til Gud. Jeg lovede ham aldrig at synde mere, men tvivlen på om Gud havde tilgivet og glemt mit fald lå der. Derfor nagede min samvittighed mig stadigvæk og glæden for tilgivelsen udeblev derfor.

Troen på Guds kærlighed vist ved Jesu Kristi død manglede. Jeg prøvet derfor at tilfredstille ham.

Jeg afholdt mig fra både det ene og det andet. Jeg fornægtet mig selv så det gjorde ondt, alt dette for at tilfredsstille Gud og derved få hans kærlighed, fred og glæde. Alli-

gevel måtte jeg erfare, at jeg ikke fik glæden ind i livet ved alle disse selvfornegtende gerninger. Jeg gjorde alle disse gerninger *for* at blive elsket og ikke *fordi* jeg var elsket.

Måske føler du dig magtesløs overfor dine syndige lyster. Du er fortvivlet over at du ikke får det til, ja, hvor end du vender dit blik, ser du din ufuldkommenhed og utilstrækkelighed. Derfor tænker du ved dig selv, det bliver nok ikke til noget med mig. Deri har du også ret, med dig bliver det ikke til noget, *men*, - Kristus i dig. Kol. 1:26-27.

Dyrebare sjæl! Selvom du væmmes ved dig selv og din synd som *du* ikke kan få gjort en ende på, så *hold ud!* Forløsningen kommer til den som holder ud. Salme. 112:4.

Jesu Kristus vor frelser *har* besejret fjenden i dit kød. Han venter bare på at du kommer til den erkendelse, at i mig det vil sige i mit kød bor der intet godt. Rom. 7:18. *Intet* som kan bruges for Gud. Det duer kun til at hænge på et kors.

I Rom. 8:7 siger Paulus: "Kødets attrå er jo fjendskab imod Gud, thi det bøjer sig ikke under Guds lov, og det kan heller ikke gøre det." "men Gud viste sin kærlighed mod os ved, at Kristus døde for os medens vi endnu var en syndere." Rom. 5:8. Han gjorde en ende på kødets indvendinger ved at hænge det på et kors. Tak og lov!

Når du kommer til tro på det, bliver det også for dig slut med alle kødets indvendinger. Kristus er nu blevet hele din lyst. Kødets vil stadig melde sig, men din lyst står nu til en anden. Han giver dig kraften til at sejre.

Det er synd når vi ikke tror på ham, tror på hans fuldbragte værk. Joh. 16:9.

Vent ikke på følelser, - grib i tro, det Guds ord siger. Kun fordi, at Gud er sanddru og hans ord lige så. Det var min redning og det kan også blive din.

Giv ikke op dyrebare sjæl! Kristus har givet sit liv for dig for at løskøbe dig fra syndens og dødens lænker, for at du skal leve med ham,

både her og siden i al evighed.

Alle har jo syndet og mangler herligheden fra Gud og bliver retfærdiggjorte *uforskyldt* af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus. Rom. 3:23-24.

Du og jeg har kun fortjent døden på grund af vor synd. Vi kan ikke retfærdiggøres over for Gud uden gennem Jesus Kristus.

Ved tro på Jesu død for os, bliver vi frigjorte fra vor dødsdom. Når dette går op for os bringer det os til at juble og vi søger nu kun i genkærlighed at takkes ham, som før var vor dommer, men som nu, efter at vi er kommet til tro, er blevet vor Far. Gal. 3:23-26.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Troskabens vej har jeg valgt

”Også jer har han levendegjort, da I var døde i jeres overtrædelser og synder, som I forhen vandrede i, ledede af denne verdens tidsånd og af herskeren over luftens rige, den åndemagt, som nu er virksom i ulydighedens børn.” Ef. 2:1-2.

Tidsånden omfatter meget, men der er specielt én del som er aktuel for børn og ungdom, nemlig mode.

Modeånden hersker over omtrent alle i den vestlige verden. Skal det være denne farve eller facon i år? Skal det være korte eller lange kjoler? Trange bukser eller vide bukser osv.?

Alle følger med som en fåreflok, også selv om moden er ubehagelig eller usømmelig.

Ja, vi ser helt ned til tre, fire-årsalderen, at småpiger klæder sig som popstjerner og sminker sig. På et lille vink fra Paris må alle skifte garderoben igen og bruge en masse penge. Helst skal det jo være dyrt mærketøj.

Vil du være med i denne strøm eller vælger du guds frygtens og troskabens vej?

Det står helt klart: Den som vil være ven

med verden, gør sig selv til Guds fjende. Jak. 4:4. Men hvad skal vi så gjøre?

Vi må se i Guds ord, hvad der er hans smag. Der står om en ”mode” som er flere tusen år gammel og som aldrig forandrer sig – akkurat som Gud er uforanderlig. Han er den samme i går, i dag og til evig tid.

Læs i 1. Tim. 2:9-10 og 1. Pet. 3:3-4. Gud elsker sømmelighed, enkelhed og nøjsomhed. Han hader pyntesyge og storagtighed.

I 1. Kor. 11:14-15 læser vi om at det er en ære for en kvinde (pige) at have langt hår, mens det er en vanære for en mand. Læs også Es. 3:16-23 og 5. Mos. 22:5.

Vil du behage vor Herre? Der er en pris at betale, men du får kraften ved Den Hellige Ånd. Jo mer radikal du er, desto større glæde.

De som halter til begge sider går træt, og finder ingen glæde, hverken på den ene eller anden side.

Tag en beslutning i dag! Troskabens vej har jeg valgt! Salme 119:30.

Renate Hansen
DRAMMEN

Guds kærlighed

Hvad er grænseløs? Vor troskab, retfærdighed og kærlighed til Gud? Aldeles ikke! Grænseløs er alene hans kærlighed til os!

”Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at enhver, som tror på ham ikke skal fortabes, men have evigt liv.” Joh. 3:16.

Han måtte se hvordan hans kære, hans eneste søn, blev slået og på det groveste mishandlet af syndere. Ja, hvordan den hadefulde folkemængde skreg til ham, hvordan han led alle kvaler tålmodig som et lam, uden at åbne sin mund.

Foruden Jesu Kristi store kærlighed til os (1. Joh. 3:16), må Faderens kærlighed til os ikke glemmes ”fordi han selv - Faderen - elsker os”. Han havde haft muligheden til at give Jesus hjælp, ja til at tilintetgøre den brølende menneskemasse på et øjeblik. Ikke engang sin egen søns umenneskelige lidelser bevægede Gud til at gribe ind. Så inderlig elskede Gud os, at Jesus, som ikke vidste af synd, blev gjort til synd for os (2. Kor. 5:21). Findes der større kærlighed? Er det ikke beviset for hans uendelige kærlighed til dig og mig?

”...Er eders synder som skarlagan, de skal blive hvide som sne; er de end røde som purpur, de skal dog blive som uld.” Es. 1:18. Ingen synd er for stor til at blive tilgivet! INGEN! Tror vi det?

”thi din miskundhed når til himlen, din sandhed til skyerne.” Salme 108:5. Hans nådes hav er utømmelig. Uanset hvor ofte vi falder i løbet af dagen, så slår Guds nåde til for os.

”Lad din miskundhed være min trøst efter dit ord til din tjener.” Sal. 119:76. Det eneste vi må gøre er at tage imod. At tvivle på hans kærlighed og nåde er det værste vi kan gøre. Da gør vi ham til en løgner, fordi vi ikke tror på hans løfter. Selv om vi falder, tilgiver han mer end gerne, fordi han ved at vi gør det vi hader.

”thi Gud er den, som virker i jer både at ville og at virke, for at hans gode vilje kan ske.” Fil. 2:13. Når vi vil, da vil vi også kunne fuldføre løbet. Det har han lovet, og han som er sandheden selv, gør sig aldrig til en løgner med at bryde sine løfter. Han er trofast som har kaldt os. Må vi også være det. Hvis vi forlader Jesus, har han lidt forgæves for os på korset. Tro på hans fuldbragte værk! Han tilgiver os umiddelbart! Han ser at vi gør det vi ikke vil.

”...idet jeg glemmer, hvad der er bagved, og rækker efter det der er foran...” Jeg bliver altså ikke modløs efter et fald, men står op igen mindst lige så hurtig som jeg faldt – som

en gummibold der kastes i jorden. Han glemmer vor skyld, så vi kan koncentrere os om målet, at møde ham i al hans herlighed.

”han handled ej efter vore synder, gengældte os ikke efter vor brøde. Men så højt som himlen er over jorden, er hans miskundhed stor over dem, der frygter ham. Så langt som østen er fra vesten, har han fjernet vore synder fra os. (...) Thi han kender vor skabning, han kommer i hu, vi er støv.” Salme 103:10-12+14.

I Heb. 6:10 står der at Gud ikke er uretfærdig og glemmer vore kærlighedsgerninger. Når vi har denne usigelige store kærlighed for øje, kan vi ikke andet end elske ham igen med overstrømmende glæde - midt i alle vore trængsler. 2. Kor. 7:4.

Vi vil da elske ham meget mere end ære, rigdom og alle andre lyster. For ham må ikke noget offer være for stort. På disse områder mærker jeg stadig hans umådelige store langmodighed.

Når jeg gør fejl, er han alligevel trofast, og viser mig i al langmodighed, hvordan jeg kan gøre det bedre næste gang - også hvis jeg har gjort samme fejl 1000 gange. Hans navn er virkelig stort og vidunderligt! Hans kærlighed er en kraft, og den tvinger os til alle gode gerninger. Den kommer ikke bare med gode råd, men den tvinger os. 2. Kor. 5:14.

”thi Herren tugter den, han elsker...” (Heb. 12:6). Bag enhver tugt kan vi genkende Guds grænseløse kærlighed. Enhver situation, om vi bryder os om den eller ikke, burde vi tage imod fra hans kærlige hånd.

Hvad skal vi sige når vore medmennesker går os på nervene og de laver kaos i vore planer? Tak og lov! Fordi alt kommer fra Gud, specielt tilrettelagt for din og min uddannelse til hans brud!

”Hvorledes skal jeg gengælde HERREN alle hans velgerninger imod mig?” Salme 116:12.

Vandre i tro

Abraham er de troendes far. I den senere tid har jeg fundet stor trøst og opbyggelse ved at tænke på hans liv. Gud sagde til Abraham: ”Tag din søn, Isak, din eneste, ham, du elsker, og drag hen til Morija land og bring ham der som brændoffer på et af bjergene, som jeg vil vise dig.” 1. Mose. 22:2. Tidlig næste morgen, står der, tog Abraham afsted.

Har du tænkt på hvad der gav Abraham kraft til at vise så stor lydighed imod Guds ord? Det var ikke Abrahams velstand, fysiske helbred eller andet Gud pegede på. Det var løftets søn! Ham han havde ventet så længe på, set vokse op og vidste at Gud ved ham, havde lovet ham afkom så talrigt som stjernene på himlen. Ja, Gud sagde selv: ”...din søn, Isak, **din eneste, ham, du elsker!**” Han vidste hvor betydningsfuld han var for Abraham. Alligevel står der: ”Da sadlede Abraham tidlig næste morgen sit æsel...” vers 3. Han betænkte sig ikke på at være lydige straks.

Jeg takker inderligt min Gud, at jeg, ligesom Abraham, har fået nåde til at gå den lange vej til Morija og der ofre mit alt. Ved dåben siger vi ja til at leve et oprejst liv med Kristus i troen. Siden vil Gud prøve vort ja. Han siger til os, som til Abraham, tag dit eneste, det du elsker....og bring det som offer. Det siger han til os mere end én gang i livet. Nu kommer vandringer for os, vandringer i troen. Måske mærker vi at vandringer begynder at føles tung. Offeret smerter. Vi vil helst blive hjemme. Men Gud drager i sin store

kærlighed på vort hjerte, - ham til ære og pris. Men hvad skal give os kraft til at gå hele vejen? Hvad skal give os den samme lyst til lydighed imod Guds ord, som Abraham havde?

Jeg tror, at bare sand kærlighed til Gud, kan give os del i den oprigtige lydighed. Det var nok ikke gode følelser, viljestyrke eller frygt der virkede denne store lydighed i Abraham. Men en tillid til, at bag Guds ønske om få hans eneste søn, lå et elskende hjerte. **Hvad ser vi**, når Gud af os kræver det eneste vi elsker? Ser vi hvor højt han har elsket os, idet at han gav os sin enbårne søn til soning, forløsning og helliggørelse? Ser vi hvor inderligt han ønskede at løse os fra alle bånd og tryk, da han lod Kristus triumfere over enhver magt på korset? Ser vi hvor dybt han længtes efter at frigøre os? Ser vi det ikke som en lettelse at blive løst fra os selv, slippe for at synde og gøre det onde. Åh jo, - måtte Kristus få lov til at vinde mere skikkelse i os. Det sker ikke ved frygt og tvang, men ved et hengivent hjertes oprigtige lydighed imod hans ord.

Måtte Gud give os hjertes oplyste øjne, så vi forstår, hvilket håb han har kaldt os til, og hvor rig på herlighed hans arv er iblandt de hellige, og hvor overvældende stor hans magt er i os, som tror. Ef. 1: 18. Ikke før vi forstår og ser hvor højt Gud har elsket os, bliver vi istand til at elske ham igen, - og det er bare den store kærlighed, som er i stand til at bringe de store ofre.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Minneverset

”men hvis nogen elsker Gud, så er han kendt af ham.”

1. Kor. 8:3

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 10. desember!

Bøn

Bøn er så meget. Det findes fællesbøn, medbøn, forbøn, enebøn – en efter en eller lønkammerbøn. Det er vigtigt at tage tid til bøn. Lønkammerbøn er en nødvendighed, for vi har behov for at tale med Gud i enrom og høre på Ham. Der er meget som vi ikke kan eller ikke bør sige til andre end vor Frelser. Men det er også vældig vigtig at have bønnesamfund.

I Oslo er vi nogen venner som samles for at bede torsdag aften. En aften samtalte vi først om, hvorfor vi kom sammen for at bede. Her er nogen af svarene:

1. Når to eller tre beder sammen i enighed, er det specielle løfter for deres bøn. Matt. 18:19-20.
2. Vi er ikke enebarn.
3. Det er lettere at komme frem til enhed, hvis man beder sammen, end når man ber alene hver for sig.
4. At bede sammen med andre giver vækst og udvikling
5. Man kan få nyt lys over sig selv ved at høre andre bede.
6. Ved at se at andre har tro kan man blive styrket i troen, så man får frimodighed til at be om noget som man i udgangspunktet ikke havde tro til at bede om.
7. Det er en god øvelse at være med i de andres bøn.
8. Det er godt at blive styrket af de andres medbøn når man selv beder.
9. Man kan få forbøn.
10. For den som i udgangspunktet er lidt sløv er det lettere når man blir trukket i gang af de andre.
11. Det er fare for at man – også udover selve bønnen – bliver udsat for opbyggelse, for eksempel ved samtale.
12. Man er i ”godt selskab”, godt samfund.
13. Det bliver lettere at bruge tiden til opbyggelse, når man har en fast bønneaften.

14. Når man er blevet vant til at bede sammen, blir det også mere naturligt at bede sammen og opbygge hinanden ellers i ugen.

15. Det bliver lettere at tage det alvorlig, for de andre følger med i ens fremgang eller tilbagegang. Jeg er lem på et legeme som jeg kan styrke ved at være trofast og ivrig eller svække ved at blive sløv og ligegyldig. Jeg behøver de andre og de behøver mig.

16. Det er bibelsk. Ap. g. 1:14 og 2:42.

Vi vil kraftig opmuntre til at danne bønnegrupper overalt hvor der er to, tre eller flere som kan samles til bøn.

Bønnegruppe i Oslo hilser til alle eksisterende og kommende bønnegrupper.

Bønnesvar

Det er gået op for mig i det sidste, at bønnesvarene ikke altid kommer, som vi venter dem. Gud svarer på sin måde og det kan tage sin tid før jeg forstår, at det er Gud der svarer på det jeg bad om. Jeg har måske bedt Gud om at knuse mig, for jeg er så stolt og hård af naturen. Da gør Gud det på en helt anden måde end jeg selv tænkte det. Det kan f.eks. være gennem endnu større modgang, hvor mit kød kommer endnu klarere frem, fordi jeg ikke klarer at sejre. Ja, så tydelig at jeg næsten kan blive modløs over at se hvor meget der bor i mig. Men det er netop gennem dette Gud vil knuse mig. Jeg orker ikke mere at være stærk i mig selv.

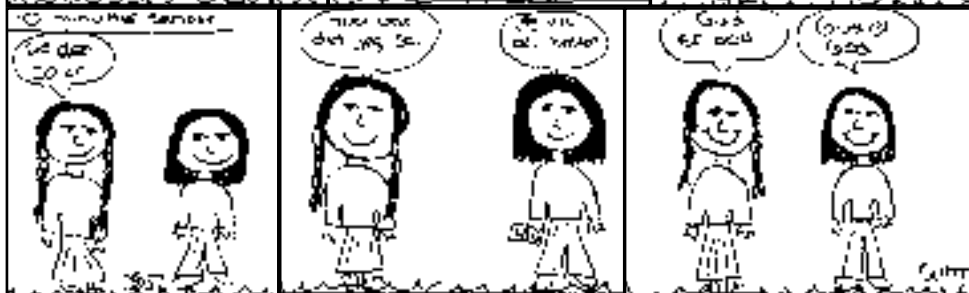
Det findes mange områder og mange ting vi beder for og om, men måtte vi kunne takke Gud midt i de store trængsler, for alt er bare hans godhed. Det er netop her frelsen ligger.

Måtte jeg kunne tage det ret, sådan at jeg bliver knust i de forhold Gud sender mig. Ikke knurre og klage, når Gud svarer på bønnen. Gud hører virkelig bøn.

Anne Larsen
FINLAND

Gud svarer på bønn!

Sara Larsen (12)
HVITTINGFOSS

2. årg.

2001

Nr. 4

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/